

Mama:
Tarjányi Éva
Született: Miskolc,
2004. 11. 07.
Súlya: 3600 gramm

Baba:
Princz Erika
Mama:
Princzné Ádám Erika
Született: Miskolc,
2004. 11. 29.
Súlya: 3300 gramm

Mama:
Király Erika
Született: Miskolc,
2004. 11. 29.
Súlya: 4400 gramm

Baba:
Farkas Nikoletta
Mama: Farkasné
Baráti Erika
Született: Miskolc,
2004. 11. 30.
Súlya: 2600 gramm

www.boon.hu

<http://baba.boon.hu>

További képek!

Mancs-szobor áll szombattól a Szemerénél

Szanyi Borbála édesanyja „helyett” végezte el a munka javát

Miskolc (ÉM – SZG) – Mancs-szobrot kap Miskolc. A világhírű mentőkutyának, amelynek sok ember köszönheti az életét, a villanyrendőrnél áll majd szobattól a szobra.

Egyelőre még nem a végleges helyére kerül a bronz Mancs, Szanyi Borbála alkotása. Szombaton délelőtt 11 órakor lesz az avató, és Lehóczki László csodás mentőkutyája – no, meg Lehóczki – maga is részt vesz az ünnepségen.

Sokak simogatása

Az életnagyságú szobor most a buszmegállóval szemközt kap helyet, ám, miután véglegesen kialakul a Szinva-parti sétány, át-helyezik a legmegfelelőbb helyre. Amint azt dr. Kormos Vilmos, a polgármesteri hivatal főosztályvezetője mondta a tegnapi sajtótájékoztatón, remélik, hogy sokak simogatása nyomán fényesedik majd tovább a szoborkutya.

Fényesedik-e majd a szoborkutya?

(Fotó: Kóhalmi Péter)

Szanyi Borbála miskolci művész(növendék), végzős a Képzőművészeti Egyetem szobrász szakán. Édesapja és édesanyja is szobrász – Szanyi Péter és Varga Éva –, és talán nem érdekte-

len, miként is történt, hogy ő mintázta meg Mancsot.

Mecénási pénzből

Varga Éva így mesélte el a punknak: „Annak idején, amikor megkaptam a várostól a megbízást, tudtam, hogy nagyon rövid a határidő. Ezért megkérdeztem Borcsát, hogy el tud-e kéredzkedni az egyetemről, segítené-e nekem. Az engedélyt megkapta, hazajött, hozzálátott a munkához, és olyan szépen csinálta, hogy utána én már bele se nyúltam, mert nem lett volna értelme.”

Tizenöt éve tért (térhetett) vissza Magyarországra a Generali-Providencia Biztosító. A jubileum alkalmából öt nagyvárosban tizenöt-tizenöt fából álló fasort ültettek. Miskolcon az volt az önkormányzat kérése, hogy inkább a Mancs-szobor elkészültét, felállítását támogassák. A kérésnek örömmel tettek eleget – mondta el a sajtótájékoztatón Eszödi János, a biztosító ügyviteli igazgatója.

Az egészségügyben még egyszerű sem

Miskolc (ÉM – HSz) – Mint arról beszámoltunk, a miskolci közgyűlés decemberi ülésén döntött a közalkalmazottaknak kifizetendő 20 ezer forintos egyszerű keretkiegészítéséről. Az intézkedés azonban nem érinti az egészségügyben dolgozókat, ugyanis a 6 százalékos keretnövekedés elősegítéséről szóló kormányrendelet hatálya „nem terjed ki az Országos Egészségpénztárral egészségügyi szolgáltatás nyújtására szerződést kötött költségvetési szervekre, valamint az azokkal közalkalmazotti jogviszonyban állókra”. A többi miskolci közalkalmazott megkapja a megszavazott 20 ezer forintot.

www.boon.hu

<http://hitek.boon.hu>

További hírek

Herman Ottóra emlékeztünk

Miskolc (ÉM) – Herman Ottó alakját, óriási munkásságának eredményeit számos módon őrzi az utókor, benne életpályájának oly fontos helyszíne: Miskolc. Herman Ottó-émlékülés volt tegnapelőtt Miskolcon, a polihisztor tudós halálának 90. évfordulóján.

Miskolci kapcsolat

A Herman Ottó Múzeum, a Szeleta Alapítvány, a Miskolci Egyetem Ős- és Ókortörténeti, valamint Természetföldrajz-Környezettani Tanszéke és a Magyar Földrajzi Társaság megyei (miskolci) osztálya szervezte az ülést a Palotaszállóban.

Előadás hangzott el Herman Ottó életpályájáról, a tudós miskolci kapcsolatairól és miskolci hagyatékáról, Herman Ottóról, mint a hazai természetvédelem egyik megeremtőjéről, valamint az őstörténeusről, a néprajztudósról, a politi-

SZÍNE ÉS FONÁKJA

Volt egy fenyőnk

BEKES DEZSŐ

E-MAIL: eszak@eszak.boon.hu

Márton-napi ludat nem ettem, de már – akkortájt – megkóstoltam az idei bort. Így tehát viszonylag jól, egy-egyre állok a szezonális népszokások teljesítésével. Legalábbis azokkal, amelyek a Kincses Kalendáriumban is szerepelnek, azaz országos hatókörűek. Van azonban egy helyi jellegű népszokás, amit

csonyra való ráhangolódás rajtját, amikor az óriásfenyőt felállították a Centrum Áruház előtt.

Kissé szégyenlem szóvá tenni hiányérzetemet, hisz káprázatos a belváros díszkivilágítása, aranyosak a Városház téren bégető barikák, ráadásul viszonylag olcsón mérik a forralt

fenyő, bajos volt a felállítása és díszítése.

Hogy nem csak én nosztalgia-zok, protestálok itten, azt bizonyítja kedves ifjú barátom meséskönyvbe illő története... Már gyakorló édesapa az illető, de mindmáig nem felejtette el, milyen nagy hatást gyakorolt rá picikorában az óriásfenyő díszítése. Éppen akkor jártak arra szüleivel, amikor a darus kocsi kosarából kihajolva, színes ruhás munkások, a fenyő égbe nyúló csúcsára illesztették a díszeket. Ő akkoriban úgy tudta, hogy a karácsonyfát a Jézuska küldi ugyan, de az angyalok dí-

dolta a kisfiú. Ettől kezdve sokáig úgy hitte, hogy az angyalok kék kezeslábast viselnek és darus kocsival közlekednek.

Ugye bájos történet? Nekem legalábbis tetszett. De még ennél is jobban tetszett az óriásfenyő neve: „Mindenkariácsonyfája”. Azt sugallta ugyanis e név, hogy ha csak szimbolikusan is, de van valami nálunk, ami közös, és ami alá egy szívvel mindannyian odaállhatunk – ha akarunk.

Volt, elmúlt és az utánunk következő generáció legfeljebb